

Friedl, onze trouwe Hannoveraan, is niet meer

Tja, we zagen het al een tijdje aankomen, Friedl (25 maart 2001) werd minder. Niet meer mee op de wandeling naar het bos, maar nog wel een geweldige eetlust.

Ieder ochtend én middag én avond inspectie of er brood en lekkers uit de vogelhokjes was gevallen, want eten was haar lust en leven.

Raar, dat je zelf vindt dat het best wel gaat en dat het bezoek vindt dat ze er niet meer best uitziet.

Wij waren eigenlijk heel gelukkig met ieder loopje dat ze nog deed in het weiland, maar hadden wel voor ogen, dat haar eindstation in zicht kwam.

En op 25 november was het zover. Ademen werd rochelen, niet meer lopen, ogen die niets meer zagen en dan is het toch een bewuste keuze haar niet verder te laten lijden.

Het is zover,

Eindelijk mag ik weer mee op jacht

Ver.... Ver weg

Onbekend waarheen

En degenen die ik lief heb verlaat ik om

Degenen die ik lief had terug te zien.